

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 3 P-330/2019-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB 04938014535 kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković odvjetnik iz Rijeke u ime i za račun stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju Osijek, Vukovarska 215, OIB 61547182596 protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 1868136487, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja u iznosu od 1.440.002,53 kn, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 2. veljače 2021. u nazočnosti pun. tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, na ročištu za objavu presude od 4. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u iznosu od 245.625,28 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, Vukovarska 215, OIB:61547182596, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18.

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u iznosu od 1.194.377,25 kn prema stečajnom dužniku OPEKA d.d. stečaju, Osijek, Vukovarska 215, OIB:61547182596, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod posl.br. St-1069/18."

III. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 47.800,00 u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 38.125,00 kn

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 15.000,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika II Višeg isplatnog reda u iznosu od 1.440.002,53 kn koju tražbinu je priznao stečajni upravitelj Opeka d.d. u stečaju.

Navodi da je tuženik u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju prijavio kao tražbinu II višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 5.053.536,98 kn od kojeg iznosa tužitelj ne osporava tražbine koje je tuženik prijavio s osnova poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 3.613.534,45 kn, dok osporava dio prijavljene tražbine u iznosu od 1.440.002,53 kn i to iz razloga što tuženik nije osobni vjerovnik prijavljenih tražbina sukladno čl. 137. Stečajnog zakona, a iste se odnose na tražbine s osnova poreza na tvrtku, poreza na promet nekretnina, članarine turističkim zajednicama, članarine i doprinosa Hrvatskoj gospodarskoj komori i troškova prisilne naplate iz razloga što su vjerovnici navedenih potraživanja jedinice lokalne samouprave, turističke zajednice, Hrvatska gospodarska komora odnosno FINA, a ne tuženik.

Navodi da je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika.

Dodaje da su porez na tvrtku i porez na promet nekretnina prihodi općine ili grada sukladno čl. 42. st. 6 Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne samouprave a ne tražbina tuženika, da članarina Hrvatskoj gospodarskoj komori predstavlja isključivo tražbinu Hrvatske gospodarske komore, a članarina turističke zajednice je isključiva tražbina turističkih zajednica, općina i županija i Hrvatske turističke zajednice.

Nadalje, navodi da potraživanje s osnova novčanih kazni su prihodi jedinica lokalne i područne samouprave, a ne tuženika, te predstavljaju tražbine nižeg isplatnog reda sukladno čl. 139. Stečajnog zakona.

Također ističe da je nastupila apsolutna zastara prava tuženika na naplatu prijavljenih tražbina sukladno čl. 24, čl. 94. st. 1 i čl. 96. st. 1 Općeg poreznog zakona.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi navodima tužitelja ističući da je je člankom 2. Zakona o poreznoj upravi (NN, br. 115/16, 98/19) propisano da je Porezna uprava jedinstvena i samostalna upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija (tijelo koje predstavlja državu) čija je temeljna zadaća primjena i nadzor primjene poreznih propisa i propisa o prikupljanju doprinosa.

Dodaje da su sukladno čl. 3. st. 1. toč. 5., 6. i 11. istog Zakona poslovi Porezne uprave: utvrđivanje poreznih obveza, doprinosa i drugih javnih davanja; organiziranje, praćenje i kontrola naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, te naplata i ovrha poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, a sukladno st. 2.

Porezna uprava obavlja i poslove evidentiranja, utvrđivanja, nadzora, naplate i ovrhe prihoda jedinicama lokalne i područje (regionalne) samouprave, kao i drugih javnih davanja, dok je člancima 4. i 5. istog Zakona propisano da Porezna uprava provodi ovrhu radi naplate proračunskih prihoda čije je utvrđivanje i naplata u djelokrugu drugih ustrojstvenih jedinica Ministarstva financija te ovrhu radi naplate drugih javnih davanja po zahtjevima javnopravnih tijela i sudova u skladu s posebnim propisima, te obavljanje i drugih poslova koji su joj stavljeni u nadležnost prema posebnim propisima.

Navodi da se potraživanja po osnovi novčanih kazni za prekršaje uplaćuju u državni proračun sukladno Naredbi o načinu uplaćivanja prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba u 2019. godini, a temeljem čl. 139. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona (NN, br. 71/1 i 104/17) te ista predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova koje se namiruju nakon namirenja tražbina viših isplatnih redova.

Dodaje da nije nastupila zastara prava na naplatu potraživanja obuhvaćenim predstečajnom nagodbom po računima poreza na promet nekretninama, poreza na tvrtku ili naziv i novčanim kaznama za prekršaje pozivom na čl. 78. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi kojim je propisano da se zastara prekida od dana podnošenja prijave tražbina do proteka roka za isplatu koji je određen u predstečajnoj nagodbi, a člankom 90. istog Zakona je propisano da se na obvezne odnose iz Zakona primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi i to odredba čl. 245. Zakona o obveznim odnosima temeljem koje nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida se ne računa u zakonom određeni rok za zastaru, te se sukladno čl. 233. istog Zakona primjenjuje zastarni rok od 10 godina.

Nadalje ističe da je tuženik u postupku predstečajne nagodbe nad stečajnim dužnikom podnio prijavu predmetne tražbine 24. lipnja 2014., a sukladno rješenju ovoga suda o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe između dužnika i tuženika poslovni broj Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017. koje je postalo pravomoćno 13. prosinca 2017. te rješenju kojim je izrađen plan otplate reprogramiranih obveza, prvi anuitet dospijeva 13. prosinca 2018. (od ukupno 48 jednakih mjesečnih anuiteta uz početak od 1 godine) a posljednji 13. studenog 2022. slijedom čega bi zastara prava na naplatu potraživanja obuhvaćenih predstečajnom nagodbom počela teći 14. studenog 2022., iz čega je razvidno da nije nastupila zastara prava na naplatu potraživanja tuženika prema stečajnom dužniku.

U odnosu na račune koji nisu obuhvaćeni predstečajnom nagodbom, a isti su prijavljeni kao tražbina II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad dužnikom, tužitelj navodi da se zastara prava na naplatu potraživanja utvrđuje sukladno čl. 108. i čl. 109. Općeg poreznog zakona (NN, br. 115/16, 106/18 i 121/19) kojima je propisano da pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina, računajući od dana kada je zastara počela teći, odnosno zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate, odnosno istekom godine u kojoj je porezna obveza dospjela.

Čini nespornim da je u naknadno provedenom ispitnom postupku kod tuženika, dakle nadležne porezne uprave, utvrđeno da je nastupila djelomična zastara prava na naplatu prijavljenih tražbina II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 245.625,28 kn, ali ne u iznosu od 1.440.002,53 kn kako tužitelj navodi u tužbi to: za tražbinu po osnovu članarine HGK utvrđene u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u ukupnom iznosu od 229.769,26 kn od čega glavnica iznosi 134.750,00 kn, a kamate 95.019,26 , zatim za tražbinu koja se odnosi na obvezu plaćanja doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u iznosu od 13.533,25 kn od čega glavnica iznosi 7.903,08 kn, a kamate 5.630,17 kn, za tražbinu po osnovu kamata na PDV na usluge inozemnog poduzetnika u iznosu od 542,77 kn i za tražbinu na ime prisilne naplate sudskih pristojbi tražbinu u iznosu od 1.780,00 kn, utvrđenu rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, broj Povrv 1623/12-4 od dana 11. siječnja 2013., koje je postalo pravomoćno 18. siječnja 2013.

Dodaje da se tražbina po osnovu poreza na tvrtku odnosi na 2014. a tražbina po osnovu članarine turističkoj zajednici se odnosi na 2017. slijedom čega nije protekao zastarni rok od 6 godina za naplatu navedenih tražbina, dok je tražbina tuženika po osnovu članarine HGK za razdoblje od 2008 do listopada 2010. godine u iznosu od 132.124,31 kn osigurana založnim pravom na nekretnini dužnika temeljem ugovora o založnom pravu od 20. prosinca 2010, zaključenom između tuženika kao založnog vjerovnika i Opeke d.o.o Osijeka kao založnog dužnika, a čl. 109. st. 10. istoga Zakona propisano je da kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi a zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti ni iz opterećene stvari.

Nadalje, navodi da za obvezu plaćanja tražbine na ime članarine HGK utvrđene u razdoblju od siječnja 2013. do prosinca 2018. godine, nije protekao rok od šest godina, te nije nastupila zastara prava na naplatu naznačene obveze do dana otvaranja stečajnog postupka, a isto tako niti za obvezu plaćanja doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK utvrđenu u 2013. godini, dok je najstarija tražbina u iznosu od 135.79 kn po osnovu doprinosa utvrđena u 2010. godini i osigurana je založnim pravom na nekretnini dužnika temeljem ugovora o založnom pravu od 20. prosinca 2010, zaključenom između tuženika kao založnog vjerovnika i Opeke d.o.o Osijeka kao založnog dužnika,

Isto tako navodi da su tražbina po osnovu prisilne naplate sudskih pristojbi koje obavlja Porezna uprava u iznosu od 4.850,00 kn i tražbina po osnovu prisilne naplate novčanih kazni i troškova postupka koje obavlja Porezna uprava u iznosu od 17.110,00 kn također osigurane založnim pravom temeljem ranije navedenog ugovora i za iste nije nastupila zastara, dok je obveza najstarije tražbine po ovom osnovu evidentirana u 2015. godini slijedom čega nije protekao rok od šest godina do dana otvaranja stečajnog postupka pa nije nastupila zastara niti za tu tražbinu.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: prijava tražbine u stečaju od 12. ožujka 2019., rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. i Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017, i prijava tražbine u postupku predstečajne nagodbe od 24. lipnja 2014.s priložima (

list spisa 72 - 106) i ispis iz stanja računa poreznog obveznika Opeka d.d. u stečaju od 19. listopada 2020. (list spisa 133 - 158)

Prilikom donošenja odluke sud nije uzeo u obzir navode tuženika iz podneska od 1. veljače 2021, budući je tuženik navedeni podnesak dostavio sudu jedan dan prije održavanja ročišta 02.02.2021, dakle protivno odredbi iz čl. 299 a st. 3 ZPP-a.

Tijekom postupka nije sporno da je vjerovnik Republika Hrvatska Ministarstvo financija u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Opeka d.d Osijek prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 10.211.989,01 kn, koja je u cijelosti priznata a što je vidljivo iz rješenja o odobravanju predstečajne nagodbe ovoga suda poslovni broj Stpn-5/17-37 od 2. studenog 2017 (list spisa 58 i 72), a navedenom predstečajnom nagodbom je određeno da se od utvrđenog iznosa od 10.211.989,01 kn otpisuje iznos obračunatih kamata i naknada od 1.146.472,58 kn, a od ostatka duga u iznosu od 9.065.516,43 kn se otpisuje 40 % što iznosi 3.626.206,57 kn, a ostatak duga od 5.439.306,86 kn će biti otplaćeno u 48 jednakih mjesečnih anuiteta uz kamatu od 4,5 % godišnje, uz poček od jedne godine, računajući od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe.

Također je nesporno da je nad dužnikom Opeka d.d. Osijek otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/2018 od 25.01.2019. te da je tuženik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija prijavio tražbinu u iznosu od 5.053.536,98 kn, koja je utvrđena u sklopu ukupno priznate tražbine u predstečajnoj nagodbi u iznosu od 10.211.989,01 kn.

Navedenu tražbinu je priznao stečajni upravitelj kao tražbinu II Višeg isplatnog reda pod rednim brojem 22 (list spisa 20), dok je istu osporio stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, ovdje tužitelj, a što je razvidno iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o utvrđenim tražbinama poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019.

Nije sporno da je navedenim rješenjem u točki III.3. alineja 4 stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, . upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika II Višeg isplatnog reda, Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Osijeku iznosu od 5.053.536,98 (list spisa 25).

Navedeno rješenje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-5320/19-2 od 18. rujna 2019. koje je tužitelju dostavljeno putem oglasne ploče suda dana 14. studenog 2019. što je sud utvrdio uvidom u e-spis St-1069/18., a tužba je podnijeta ovome sudu dana 22. studenog 2019. odnosno u roku od 8 dana od primitka drugostupanjske odluke.

U konkretnom slučaju tužitelj tužbom traži da sud utvrdi osnovanim osporavanje tražbine tuženika samo u iznosu od 1.440.003,53 kn, dok ne osporava tražbinu tuženika u iznosu od 3.613.534,45 kn po osnovu poreza na dodanu vrijednost.

Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja da tuženik ne može biti osobni vjerovnik u stečajnom postupku iz razloga što tražbine za koje je tuženik podnio prijavu u stečaju pripadaju drugim vjerovnicima.

Naime, Ministarstvo financija je tijelo koje predstavlja državu, stoga kada ta tijela nastupaju u pravnom prometu onda nastupaju u ime i za račun države koju predstavljaju, pa su prava i obveze koje su sklapanjem pravnog posla preuzela ta tijela, u stvari prava i obveze države koju predstavljaju.

Sukladno čl. 2. Zakona o poreznoj upravi (NN 115/16 i 98/19), porezna uprava je jedinstvena i samostalna upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija čija je temeljna zadaća primjena i nadzor primjene poreznih propisa i propisa o prikupljanju doprinosa.

Sukladno čl. 3. st. 1 t. 5, 6 i 11 poslovi porezne uprave su između ostalog, utvrđivanje poreznih obveza, doprinosa i drugih javnih davanja, organiziranje, praćenje i kontrola naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, naplata i ovrha poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, a porezna uprava može obavljati poslove evidentiranja, utvrđivanja, nadzora, naplate i ovrhe prihoda jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i drugih javnih davanja, a sukladno čl. 4 i 5 istog zakona.

Isto tako, potraživanje na ime novčanih kazni i sudskih pristojbi su također tražbine Republike Hrvatske budući se novčane kazne i sudske pristojbe uplaćuju na račun Državnog proračuna.

Sud je ocijenio djelomično osnovanim osporavanje tražbine tuženika zbog zastare za iznos od 245.625,28 kn koja tražbina nije obuhvaćena predstečajnom nagodbom, a odnosi se na tražbinu tuženika po osnovu članarine HGK utvrđene u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u ukupnom iznosu od 229.769,26 , na tražbinu koja se odnosi na obvezu plaćanja doprinosa za obavljanje javnih ovlasti HGK u razdoblju od studenoga 2010. do prosinca 2012. godine u iznosu od 13.533,25 kn , na tražbinu po osnovu kamata na PDV na usluge inozemnog poduzetnika u iznosu od 542,77 kn iz razloga što je za navedene tražbine do otvaranja stečaja protekao zastarni rok od šest godina iz čl. 108 čl. 109 Općeg poreznog zakona (NN 115/16, 106/18 i 121/19) i na tražbinu na ime prisilne naplate sudskih pristojbi u iznosu od 1.780,00 kn, utvrđenu rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, broj Povrv 1623/12-4 od dana 11. siječnja 2013 iz razloga što je za navedenu tražbinu do otvaranja stečaja protekao zastarni rok od pet godina iz čl. 8 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18)

Sud je ocijenio neosnovanim osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 1.194.377,25 kn zbog zastare budući da se navedeno potraživanje tuženika temelji na pravomoćnoj predstečajnoj nagodbi, a sukladno čl. 233. ZOO-a zastarni rok za tražbine utvrđene nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom zastarijevaju za 10 godina.

Na temelju rezultata ovako provedenog dokaznog postupka, svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan za osporavanje iznosa od 245.625,28 kn , dok je u

ostalom dijelu za osporavanje iznosa od 1.194.377,25 kn neosnovan te je presudio kao u izreci presude sukladno odredbi čl. 266 st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15. i 104/17.)

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 2, a u svezi s čl. 155. i čl. 163. ZPP-a pa je tuženiku dosuđen trošak postupka u iznosu od 47.800,00 kn.

Naime, da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu pripadalo bi mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 85.000,00 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14 i 118/14) Tbr. 8 t. I i Tbr. 9 t. I i Tbr. 42 - za sastav tužbe – 18.750,00 kn s PDV-om, za sastav podneska od 16. ožujka 2020. - 18.750,00 kn s PDV-om, za pristup na ročište od 15. listopada 2020. – 18.750,00 kn s PDV-om kn i za pristup na ročište od 2. veljače 2021 - 18.750,00 kn s PDV-om, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn i na presudu u iznosu od 5.000,00 sukladno u skladu sa Tarifom sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 118/18.)

Kako je tužitelj u sporu uspio sa 17 % pripada mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 14.450,00 kn.

Da je tuženik u cijelosti uspio u sporu pripadalo bi mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 75.000,00 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – državnom odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14 i 118/14.) Tbr. 8 i 9 t. 1 za sastav odgovora na tužbu 15.000,00 kn, za sastav podneska od 11. rujna 2020. - 15.000,00 kn, za pristup na ročište od 15. listopada 2020. – 15.000,00 kn, za sastav podneska od 21. listopada 2020. - 15.000,00 kn i za pristup na ročište od 2. veljače 2021. - 15.000,00 kn.

Kako je tuženik u sporu uspio sa 83% pripada mu pravo na trošak parničnog postupka u iznosu od 62.250,00 kn.

Kada se prebiju troškovi tuženika u iznosu od 62.250,00 kn i troškovi tužitelja u iznosu od 14.450,00 kn ostaje iznos od 47.800,00 kn u korist tuženika pa je sud obvezao tužitelja da ovaj iznos parničnih troškova naknadi tuženiku u točki III. izreke presude.

Sud nije tužitelju priznao trošak sastava podneska od 2. studenog 2020. u iznosu od 18.750,00 kn s PDV-om kao niti trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 625,00 kn s PDV-om jer isti nisu bili potrebni za vođenje postupka.

Isto tako sud tužitelju nije priznao niti trošak pristupa na ročište od 24. studenog 2020. u iznosu od 18.750,00 kn jer navedeno ročište nije ni održano.

Slijedom navedenog valjalo je odbiti prijedlog tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u ukupnom iznosu od za iznos od 38.125,00 kn kn, kao što je to u točki IV izreke presude.

U točki V izreke sud je odbio zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 15.000,00 kn na ime sastava podneska od 1. veljače 2021. jer isti nije bio potreban za vođenje postupka.

U Osijeku, 4. ožujka 2021.

ZAPISNIČAR
Sanja Ban

S U D A C
Gordana Njari

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 15 dana pismeno u 2 primjerka putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb2f8-24d7e**

Kontrolni broj: **05490-e907a-265b5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORDANA NJARI, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.